

ادیب شهر و عارف بزرگ ایرانی "شیخ فریدالدین عطار نیشابوری"

درگذشت ادبی شهیر و عارف بزرگ ایرانی "شیخ فریدالدین عطار نیشابوری" (627ق)

درگذشت ادبی شهیر و عارف بزرگ ایرانی "شیخ فریدالدین عطار نیشابوری" (627ق) شیخ فریدالدین محمد بن ابراهیم عطار نیشابوری از بزرگان عُرفا و مشاهیر مشایخ صوفیه و شاعرا، در سال 513 هجری قمری در نیشابور به دنیا آمد. وی در ابتدا سفل عطاری داشت و صاحب ثروت شده بود. بعدها بر اثر حادثه‌ای، قدم به دایره‌ی سیر و سلوك گذاشت و تا آخر عمر در این وادی پر گشود. عطار، به حق، از شاعران بزرگ مُتصّوفه بود که کلام ساده و گیرنده‌ی او با عشق و شوقي سوزان همراه است. زبان نرم و گفتار دل انگیزش که از دلی سوخته و عاشق و شیدا بر می‌آید، حقایق عرفانی رایه تَحْوِي خاص در دلها جایگزین می‌سازد. عطار از تمثیلات گوناگون و بیان حکایت‌های مختلف در هنگام طرح یک موضوع عرفانی استفاده می‌کند تا مقاصد مُعتکفان خانقه‌ها و نکات عرفانی را برای مردم عادی، بیشتر و بهتر روشن و آشکار سازد. عطار به داشتن آثار متعدد در میان شاعران متصوف ممتاز است. در آثار نظمی و نثری عطار، نکات دقیقی درباره‌ی توحید و معارف الهی یافت می‌شود. تالیفات او را تا یکصد و چهارده و بیشتر وده‌ها هزار بیت شعر، گفته‌ای خوان‌الصفّا، اسرار نامه، الهی نامه، بلبل نامه، پند نامه، دیوان اشعار، منطق الطیّر، تذكرة الاولیاء و جواهر نامه از آن جمله‌ای دانند. عطار به سال 627 یا 628 هجری در فتنه‌ی مغول در سن 114 سالگی وفات یافت و بعضی او را مقتول می‌دانند. آرامگاه عطار نیشابوری در نزدیکی شهر نیشابور در استان خراسان واقع است و محل دوستداران زبان و ادب فارسی می‌باشد.